

عنوان مقاله:

تأثیر فضای بینابینی بر تعاملات اجتماعی سالمندان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صلاح الدین مولانایی - استادیار گروه معماری و شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان، ایران

مجید فتاحی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه کردستان، ایران

سوما رسولی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه کردستان، ایران .

خلاصه مقاله:

سالمندی، یکی از مراحل حساس و سرنوشت ساز رشد انسان است که بر خلاف عقیده رایج، نه تنها پایان زندگی نیست، بلکه به عنوان یک روند طبیعی گذر عمر و زندگی مطرح می گردد. اما محدودیت های متعدد اجتماعی و اقتصادی خانواده ها باعث شده تا سالمندان از محیط خانوادگی خویش دور و دورتر شوند؛ همچنین نداشتن تجربه کافی در زمینه طراحی فضاهای مختص سالمندان نیز باعث شده تا تعاملات اجتماعی سالمندان به مرور در فضاهای شهری کم رنگ و کم رنگ تر شود و فرد سالمند از نظر اجتماع وجه مطلوبی نداشته باشد. پژوهش حاضر، با بهره گیری از راهبرد استدلال منطقی، به بررسی نقش فضای بینابین در بهبود ارتباط بین جامعه و سالمندان می پردازد. در این راستا، پس از مروری بر آرای صاحب نظران درباره فضای بینابین و تعاملات اجتماعی، با بیان روابط بین گزاره ها به اثبات فرضیه تحقیق می رسد. نتایج بیان می دارند فضای بینابین می تواند به رشد روابط اجتماعی میان شهروندان که اصلی ترین عامل در ترویج حیات مدنی و دستیابی به جامعه مدنی است، سرعت ببخشد.

کلمات کلیدی:

فضای بینابینی، سالمندان، تعاملات اجتماعی، خانه سالمندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612548>

